

عنوان مقاله:

علل پای بندی پیروان مکتب عرفانی بغداد به رعایت شریعت

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 17، شماره 64 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

سید علی اصغر میر باقری فرد - دانشیاران دانشگاه اصفهان

حسین آقا حسینی - دانشیاران دانشگاه اصفهان

مهدی رضایی - استادیار مرکز آموزش عالی کازرون

خلاصه مقاله:

مکتب عرفانی بغداد تقریباً از اوایل سده دوم هجری و اندکی پس از تاسیس بغداد، توسط برخی از صوفیان، از جمله معروف کرخی، در این شهر شکل گرفت و بعد از او از طریق سری سقطی ادامه یافت تا نهایتاً به وسیله جنید بغدادی شکل کامل خود را به دست آورد. این مکتب در قرن چهارم به پشتوانه آموزه های جنید و توسط شاگردانش هم چون شبلی، واسطی، جریری و به اوج شکوفایی خود رسید. مهم ترین وجه تمایز پیروان این مکتب، تقید و التزام شدید آنان به رعایت ظواهر شریعت است. واکنش این عده نسبت به پیروان مکتب سکر را مهم ترین دلیل این مسئله می دانند و با مطرح ساختن مبحث سکر و صحو، سعی در توجیه آن می کنند؛ بدین طریق که جنید بغدادی صاحب صحو و هوشیاری است و به همین سبب او و دیگر بغدادیان، به سبب داشتن این خصیصه، گرفتار سکر نمی شوند و در نتیجه، همیشه آماده انجام دستورهای شریعت هستند. هر چند مبحث فوق در توجیه این مطلب صحیح است، اما تنها عامل تقید بغدادیان به انجام ظواهر شریعت نیست؛ بلکه عوامل دیگری نیز در آن دخیل است

کلمات کلیدی:

مکتب بغداد، جنید، شریعت، قیاس، وقت، بدعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/833393>

